

בולעטין # 90 - אדר תש"ל לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

אור החיים על במדבר פרק כז פסוק ג

(ג) אבינו מת במדבר טעם אומרו מת במדבר, לשלול שלא מת במצרים, והכוונה בזה בין למאן דאמר נתחלקה לבאי הארץ, בין למאן דאמר נתחלקה ליוצאי מצרים, זו היא עיקר טענתם, למאן דאמר ליוצאי מצרים אמרו מת במדבר, הרי שהיה מיוצאי מצרים, ודקדקו גם כן בתיבת במדבר, לומר שהיה מכלל אותם שנגזרה עליהם גזירת במדבר הזו יפלו פגריכם (לעיל יד כט), הא למדת שהיה בן עשרים כשיצא ממצרים, ולמאן דאמר נתחלקה הארץ לבאיה, הרי גם הוא מודה שתחזור ליוצאי מצרים וינחילו בניהם, ונוגעת הירושה להם בחזרה:

עוד יתבאר על פי דברי הזוהר (ח"ב קנז). שאמר כי המדבר הוא מקום שליטת ס"מ הרשע, וזו סיבת פרעון עונם תכף ומיד, כי לפי שהיו דורסים עליו וכופין אותו, לא היו משיגים גדר זה לשלוט עליו עד שהיו מתרפאין מנגע עונם, והוא אומרו מת במדבר פירוש בשביל היותו במדבר שזולת זה היה ה' מאריך אפו עד שהיה מתקן מעשיו ולא היה מת:

עוד יתבאר על דרך מה שאמרו בזוהר (ח"ג רה:): כי במדבר לשון דיבור, כי באו להסיר מלב משה לבל יחשוד אותם שיש בלבם עליו ח"ו שיעוול משפטם, ואמרו אבינו מת במדבר, פירוש איך יעלה על הדעת שיחשבו דבר זה, הלא המה ראו את אשר המית ה' אביהם בשביל שדיבר במשה, וזה אות להם להרחיק מחשבות און באיש אלהים:

ואמרו ראייה לדבר שמיתת אביהם היתה בשביל שדיבר במשה שהרי לא היה בתוך העדה וגו', ודרשו ז"ל (ספרי) שכללו בדבריהם עדת מרגלים, ועדת קרח, ומתלוננים, והוא לא היה ביניהם, הא למדת שלא היה לו אלא חטא הדיבור, שהרי כמה כתות של רשע היו ולא נמנה עמהם, והוא מה שגמרו אומר כי "בחטאו" לשון יחיד, פירוש חטא אחד היה לו ולא יותר:

ואולי כי לזה נתכוונו לדבר דבריהם בפני כל הנשיאים והעדה, להשמיעם דברים אלו להגדיל אימת משה בלבם, ואפשר כי לזה נתכוון באומרו לאמר אבינו מת במדבר, פירוש טעם ותקרבה לפני וגו' ולפני וגו' לאמר דבר זה, אבינו מת בשביל שדיבר במשה, הגם שהיה צדיק גמור, ולא היה בידו אלא חטא אחד:

ובזה נתיישרה תמיהת התוספות שהקשו שם בפרק יש נוחלין (ב"ב קיח:): בד"ה ולמאן דאמר לבאי הארץ וכו', שמדברי הגמרא מוכח כי למאן דאמר נתחלקה לבאי הארץ לא נטלו הבנות חלק צלפחד הנוגע לו לעצמו בנחלה, אלא הנוגע לו בנחלת חפר, כשחזרו לו בניו, אם כן למה הוצרכו הבנות לומר והוא לא היה בתוך העדה וגו' והלא אפילו בני העדה של המרגלים נטלו בזכות אבי אביהם ולדרכנו הוצרכו לומר והוא לא היה וגו', לומר כי בחטאו וגו' כמו שפירשתי:

וחוץ מדרכנו יש לתרץ קושית התוספות שהבנות לא ידעו שלא נקנסו המרגלים ליטול בחזרה בנכסי אביהם, וחשבו שפקע מהמרגלים נחלה בארץ כל עיקר, לזה הוצרכו לומר והוא לא היה וגו':

ובנים לא היו לו - ולא אמרו אין לו, יתבאר על דרך אומרם בני בנים הרי הם כבנים, והעלו בגמרא שהוא הדין בני הבנות, לזה אמרו לא היו לו כבר, אבל יש תקוה שיהיה לו, והם אשר ילדו בנותיו שהם נקראים גם כן בניו:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)